

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - HOSEAS' BOG

861 Hoseas 1:1 - 2:3

I er den levende Guds børn

Hoseas profeterede hen imod slutningen af Nordriget Israels eksistens, og bragte således nogle af Guds sidste advarsler til dette folk, ligesom Jeremias i Juda godt 100 år senere. Han var i særlig grad ét med sit budskab, idet Israels utroskab mod Herren blev afspejlet i hans hustrus svigten. Deres børns navne var en stadig påmindelse om Herrens dom over landet: han vil ikke mere tilgive dem, men forkaste dem. Forbavsende er det umiddelbart derefter at læse om, at de dog skal blive talrige, og de kaldes: "den levende Guds børn". Hvor det ligner vor Gud at haste frem til oprejsningen! Peter ser her en profeti om hedningernes (vores) frelse.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 2:9-10.

862 Hoseas 2:4-25

Jeg siger til Ikke-mit-folk: Du er mit folk

Hoseas' behandling af sin hustru og Herrens af Israel er ikke til at skille ud fra hinanden i dette kapitel. Hoseas er et med Herrens budskab, for han må tugte sin utro hustru, som han elsker, ligesom Herren må tugte Israel. Israel har ikke forstået, at hendes goder kom fra Herren; derfor må han berøve hende dem for at få hende i tale. Men han har kærlige hensigter. Han vil forlove sig med hende på ny i ret og barmhjertighed. Fordi han er Gud, kan han ikke se bort fra ret; men fordi hun er, som hun er, behøves der barmhjertighed! Også vi har fortjent at kaldes "Ikke Fundet-Barmhjertighed", men vi har fundet barmhjertighed; han har gjort os til sit ejendoms-folk.

HUSKEVERS: Titusbrevet 2:14

863 Hoseas 3

Herren elsker Israel, skønt de vender sig til andre guder

Hoseas købte sin frafaldne hustru tilbage på Herrens ord, og holdt hende i en slags karantæne, før hun kunne genindtræde som hans hustru. Det skulle være et billede på Herrens kærlighed til Israel. De havde vendt sig til andre guder, og som følge heraf kunne han ikke velsigne dem. Snart skulle de erobres og miste deres selvstændighed, og i lang tid skulle de være uden konge og uden mulighed for at tilbede Herren og bringe de ofre, som var pålagt dem i Moseloven. Men når de engang omvender sig og ydmygt og "skælvende" kommer til Herren, vil de opleve, at han aldrig er holdt op med at elske dem og har længtes efter at velsigne dem, så de igen oplever, at han giver dem gode gaver! Sådan er vor Frelser og Gud.

HUSKEVERS: Romerbrevet 11:28-32

864 Hoseas 4

Herren fører sag mod landets indbyggere

I det israelitiske samfund, der har mistet kundskab om Gud, florerer al slags synd med bedrøvelige resultater for hele folket (1-3). Kundskab om Gud er grundlæggende for et folks moral. Præsterne, de åndelige ledere, er ikke bedre end folket, og irttesætter derfor ikke lovovertræderne (4). Afguder har erstattet den levende Gud i Israel! De "skiftede den uforgængelige Guds herlighed ud" med et billede af forgængelige mennesker og dyr (Rom 1:23). Er der en større tragedie end at de, der har fået det privilegium at høre til Guds udvalgte folk og kender hans vilje, vender sig til afguder! Lad os tage Johannes' advarsel til hjertet.

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 5:20-21

865 Hoseas 5

Men de finder ham ikke

Det er kommet så vidt med Israel, at selv om de søger Herren, vil de ikke finde ham. Deres gerninger er af en sådan karakter og afslører en sådan ånd, at de umuligt kan vende sig til Gud (4). De kan komme med offerdyr, som om de ønsker at få tilgivelse for deres synd, men Herren har trukket sig tilbage fra dem og lader sig ikke mere finde (6). Advarslen skal vække folket til at indse, at de er kommet så langt bort fra Herren, at de ikke bare kan vende om og gøre alt godt igen. Kunne de slå følge med den fortabte søn, da han kom til sig selv og vendte hjemad, var der nok håb endnu (se Lukas 15:17-19).

HUSKEVERS: Esajas 55:6-7.

866 Hoseas 6

Jeres troskab er som morgentågen

Det er dejlige ord, Israel bruger i vers 1-3; men de følgende vers tyder på, at de er for letkøbte og ikke stammer fra en gennemgribende omvendelse til Herren. Til deres forventning om Herrens hjælp må Herren svare med et suk: "hvor kan jeg hjælpe dig?" (4 gl.o.). Han ved, at snart vil deres til syne-ladende iver efter at vende om og søge Herren fordufte som morgentågen. De er for overfladiske, de lægger vægt på ydre ofre i stedet for hjertets forhold til Gud. Troskab (kærlighed), der forsvinder som morgentågen for solen, er ikke meget værd. Sand troskab og kærlighed viser sig i handlinger, der glæder den elskede.

HUSKEVERS: Lukasevangeliet 6:46.

867 Hoseas 7

De vender ikke om til Herren deres Gud

Israels ulykke var, at deres synder ikke blev slettet ud, men hobede sig op for Herrens ansigt, fordi de aldrig havde angret dem og søgt tilgivelse. De glemte dem og tænkte ikke på, at det gjorde Gud ikke! Han glemmer kun synd, der er sonet og tilgivet. De havde vænnet sig til at være på afstand af Herren og mærkede ikke samvittighedens stik. Hele deres levevis fornægtede, at de var Guds folk; og dog da de kom i nød, påberåbte de sig, at de var det. De ventede bare, at Gud ville gribe ind, når de trængte til det, men det ville han ikke. De ville opleve, at frafaldet førte til døden; ved ikke at vælge livets vej, var de slået ind på dødens vej. De kunne have valgt livet, men de gjorde det ikke!

HUSKEVERS: 5. Mosebog 30:19-20.

868 Hoseas 8

De sår vind og høster storm

Profeten fortsætter med at påpege, at Israels trængsler er deres egen skyld. De høster blot, hvad de har sået. De har handlet egenrådigt og overtræder Guds lov, f.eks. ved at bygge mange altre og helligdomme (11,12,14, se 5 Mos. 12:11-14). De bringer slagtofre, men er ikke brødebetyngede over deres synd; tværtimod har de bare lyst til at nyde offermåltidets kød (13). Det værste er, at de synes slet ikke at være klar over deres sande tilstand i forholdet til Herren deres Gud, for de siger stadigvæk, at de kender ham! Men Herren kendes ikke ved dem. Deres straf hænger tæt sammen med deres brøde - de har selv sået, hvad de nu må høste. Det er et gældende princip, som vi gør vel i at huske.

HUSKEVERS: Galaterbrevet 6:7.

869 Hoseas 9

"Profeten er en tåbe, åndsmanden er forrykt!"

Israel har forladt Herren til fordel for afguder, derfor er det en rimelig straf, at de må forlade Herrens land, hvor hans love gælder (1,3). Israel er dog ikke lydhør over for profetens advarsler om landsforvisning. Derfor foretrækker de at undgå at tage hans ord alvorligt ved at beskyldte profeten for at være en forrykt tåbe (7). Den beskyldning er blevet rettet mod mange af Guds tjenere, f.eks. mod apostlene Pinsedag (ApG 2:13), mod Paulus (Ap.G 26:24) - ja, mod Jesus Kristus selv (Mark.3:21-22). Lad os ikke vige tilbage fra at dele denne forsmædelse, om så skal være, ved at tie om Guds Ord, korsets ord; eller fra at blive set ned på som naive, fordi vi tror på Bibelen som Guds Ord, og på, at Jesus Kristus er bogstaveligt opstået fra de døde og faret til Himlen.

HUSKEVERS: 1. Korintherbrev 1:18.

870 Hoseas 10

I skal så i retfærdighed, I skal høste i troskab

Israel har en fortid under Herrens velsignelse, men de kan ikke vente hans hjælp nu. De har afskrevet ham ved at dyrke afguder, og de vil erfare, at deres afguder intet magter. Vers 12 beskriver, hvordan Herren ønskede, de skulle så i retfærdighed og høste tilsvarende velsignelser, da de søgte ham. Men de ville ikke fortsætte under Herrens åg. De gik åbenlyst deres selvrådige vej og frygtede ikke Herren. Derfor gik de glip af den høst, han ville have velsignet dem med (13). Den høst, de nu får, med truslen om krigens rædsler, er det uundgåelige resultat af, at de ikke såede efter Herrens anvisninger, men gjorde, hvad de selv havde lyst til. Lad os så med tanken på høsten!

HUSKEVERS: Galaterbrevet 6:8-9.

871 Hoseas 11

Skulle jeg kunne prigsive dig Efraim?

Her mærker vi Herrens kærlighed mod sit folk på trods af deres synd. Han længes efter at gøre dem godt, men de gør det næsten umuligt for ham at velsigne dem, for de holder fast ved deres frafald samtidig med, at de råber om hjælp (7). Hans ømhed over dem i begyndelsen (4) er ikke blevet mindre nu, hvor han har udtalt så hårde straffe over dem (5-6). Føler vi ikke, at vi er på hellig grund, når vi læser vers 8-9 om Guds hjertesuk over sit syndige folk! Det var denne ufortjente kærlighed fra Guds side, der fik ham til at skabe en frelsesvej for sit folk. Han sendte sin Søn til at være syndofferet, der skulle sone verdens synd; Jesus gav sit liv på korset for at enhver, der tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 3:16-17.

872 Hoseas 12

Hærskarers Gud, Jahve (HERREN) er hans navn

Herren går i rette med sit folk under navnet "Jakob"; han minder dem om patriarkernes liv. Jakobs liv illustrerer, at det kun lykkedes ved Guds hjælp. Han kæmpede med Gud; han bad om nåde, og Gud åbenbarede sig for ham i Betel. Denne Gud er Jahve (HERREN), Hærskarers Gud, der har våget over nationen gennem alle århundreder og sendt sine profeter til dem. Nøglen til en fredelig tilværelse for dem er at tage vare på troskab og ret og sætte deres håb til denne Gud og høre hans profeters ord. Ellers forsvinder meningen med deres eksistens, og Herrens bevarende magt forsvinder, og de mister deres land. For Paulus var det at kende Kristus Jesus, hele formålet med livet! Hvor meget betyder det for os?

HUSKEVERS: Filipperbrevet 3:8-9.

873 Hoseas 13

Du kender ingen anden Gud end mig

Der bliver ikke meget tilbage af Israel (Efraim), når Guds vrede falder. Hoseas bruger mange billeder til at understrege dette: de sammenlignes med morgentågen, avner, røg, alt sammen noget, der hurtigt sporløst forsvinder (3). Endnu mere drastisk er han i vers 7-8, hvor Herren sammenlignes med et rovdyr, og Israel med dets rov. Årsagen til Herrens vrede er, at Israel har vendt sig til andre guder, selv om de ved helt fra udfrielsen af Egypten, at der ikke er andre guder end Herren, og at han alene er Frelser. Det er et dystert billede; er der så intet håb overheadet? Tilsyneladende ikke, men dog! Ordene i v.14 om dødens og dødsrigets pest og sot bruges af Paulus i en helt anden sejrrig sammenhæng i Første Kor.15

HUSKEVERS: 1. Korinterbrev 15:54-57.

874 Hoseas 14

Jeg vil helbrede deres frafald og elske dem med glæde

Efter kap. 13 vil man ikke tro, der kunne siges mere; der er intet håb! Men som så ofte hos profeterne finder vi et nyt kald til omvendelse med tilbud om nåde. Angersord lægges i folkets mund med en erkendelse af, at der er ingen hjælp at få andre steder end hos Herren; det bringer straks løftet om helbredelse og kærlighed som svar fra Herren. Han holder ikke på vreden; tværtimod glæder han sig over at kunne forfriske sit folk som dug, så de blomstrer op, og nyt liv pibler frem overalt! Landet bliver igen frodigt og frugtbart. Hvad skal Efraim med gudebilleder, når de har Israels hellige, almægtige Gud! Hvorfor skal vi søge andre støtter end ham?

HUSKEVERS: Romerbrevet 11:32-33